

Минало врѣме и тѣзи сѣмена почнали да никнатъ въ влажната почва, сжщо така, както нѣколко години по-рано поникнала костилката на сжщата тази палма, подъ сѣнката на която тѣ се криели сега отъ горешитѣ слѣнчеви лъчи. Подъ младитѣ храсти, които шо поникнали отъ тѣзи сѣмена, израстнала трѣвица, виещи растения обвивали стѣблата на храститѣ, а клончетата и мустачкитѣ имъ, които се разпрострѣли по влажната почва, запазвали отъ слѣнцето животворната вода (влага) и прѣчели на бързото ѣ изпарение.

Като узрѣвали, плодетѣ на палмата падали на влажната почва и отъ тѣхнитѣ костилки и издѣнкитѣ на дървото, израстнали множество млади палми. Въ тази гора, която се образувала тѣй случайно, бѣгали да се криятъ пѣргавитѣ кошути и пасли тукъ зелена трѣва. Бързоноги камилски птици лакомо кѣлвали пѣпкитѣ на хресталацитѣ. Лястовички се хранѣли съ трѣвнитѣ сѣмена и плодове. Малки птички вияли своитѣ гнѣзда въ храститѣ и кѣмъ блѣянето на младитѣ антилопи се присѣдинявало веселото чуруликане на птичкитѣ. Нѣкогашната пустинна долина се прѣвѣрнала сега на жива разкошна палмова градина.

Минали още много, много години, — сжщиятъ този арабинъ, нашия познайникъ, станалъ вече старъ. Около него се събрали възрастнитѣ му синове, дѣщери и внуци. Неговиятъ погледъ билъ още помраченъ, отколкото тогава, когато той, въ глухата пустинна долина, прѣмиралъ отъ жажда. Полетата около неговата шатра били опустошени, а злитѣ съсѣди, съ непрѣкжснатата си вражда, отравяли живота му и правили зло нему и на неговитѣ близки. Тѣ разорили неговитѣ градини, прогонили и ограбили добитѣка му. Заплашвали даже да изгорятъ шатритѣ, а нему прѣдричали смъртъ. Дълбоко замисленъ билъ старецътъ. Той повикалъ на сѣвѣтъ всичкитѣ мжже отъ неговото племе: какво да се прави при това нещастие? Той говорилъ за опасноститѣ и нуждитѣ, които щестливо избѣгвалъ